

שיחת השבוע

יש חדש

הנחלת ערכי הפסח

מתחילה הפעילות להנחלת ערכי הפסח. בתי חב"ד מפעילים מאפיות מצות לימודיות בעבור ילדי ישראל. בכפר חב"ד מפעילים צעירי חב"ד את יריד חוויות הפסח, שיפעל מכ"ו באדר ועד ח' בניסן (15-26.3). היריד מאפשר לילדים להתנסות בלישת הבצק ובאפיית מצה, לסייר במאפיית המצות הגדולה, לצפות בהצגה על ליל הסדר, ליהנות מתכנית חווייתית ועוד. כל ילד מקבל שי - מצה באריזה אישית מהודרת ועלון על החג. טל' 054-5731778.

ערכה שעושה לכם סדר

לקראת חג הפסח מגישים צעירי חב"ד מארז מהודר לסדר משפחתי, ובו שלישיית מצות, 8 הגדות מעוצבות עם הנחיות, וערכת קריאה בצוותא 'למגיד' - כרטיסים מעוצבים עם קטעי קריאה והשראה לכל משתתפי הסדר. ההגדות וערכת הקריאה מסופקות במארזי נאה. הזמנות באתר chabadisrael.co.il במדור חגים / פסח.

משתתפים בקמחא דפסחא

בתי חב"ד פותחים במגבית 'קמחא דפסחא' המסורתית, שתאפשר לחלק עשרות אלפי חבילות של מצרכי מזון, עם מצות שמורות, לחג הפסח. הציבור נקרא לתרום ביד רחבה, ואפשר גם באתר: chabadisrael.co.il/kimcha.

עכשיו קל ופשוט להצטרף למעגל המפיצים

היכנסו לאתר chabadisrael.co.il, ותקבלו תמורת סכום סמלי את העלוניו מידי שבוע ותוכלו להיות ממזכי הרבים.



זמני השבוע

יחולות	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
17:05	17:21	17:11	17:23	17:35	17:35
18:18	18:19	18:18	18:19	18:34	18:34

שבת ישראל
קדם והזמנים



להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

אינן יכולות למשש. לכל חוש הגבולות שלו, והשכל אינו יוצא מכלל זה. את הקב"ה, שהוא למעלה מן השכל וההשגה, אי-אפשר לתפוס באמצעות השכל, אלא בכוח האמונה.

כאשר אנו נדרשים לקיים מצוות שמעבר להיגיון ('חוקים') או באירועים בחיינו שאינם מתיישבים עם הצדק האנושי כפי שאנו תופסים אותו, זה הרגע שבו האמונה נדרשת להוביל. האמונה היא הכוח של הנשמה ליצור קשר ישיר עם הבורא, במקום שבו המילים מסתיימות וההסברים נגמרים.

היהדות מלמדת אותנו שלא לוותר על שום כלי מהכלים האלה. השכל הוא מתנה כבירה שנתן לנו הבורא, אבל אין הוא חזות הכול. עלינו לחקור וללמוד בכל כוחנו, לנצל את המתנה הנפלאה



מתנה ומגבלותיה. הבורא גדול בהרבה ממה שיכול המוח שלנו להשיג

הזאת, כדי להבין את העולם ואת התורה. אך בד בבד עלינו לשמור על ענווה. עלינו לזכור כי בורא העולם גדול בהרבה ממה שנכנס בתוך הקיבולת המצומצמת של המוח שלנו.

ציווי עלי-שכלי

השבת נקרא את פרשת פרה, הנפתחת במילים "זאת חקת התורה". 'חוקה' משמעותה ציווי עלי-שכלי - 'חוקה חקקתי, גזירה גזרתי, אין לך רשות להרהר אחריה'.

יש המנסים להסביר את מצוות התורה בנימוקים שכליים. בעיקרון בהחלט רצוי לשאוף לדעת ולהבין את טעמי התורה והמצוות, אבל אסור לשכוח שיש בתורה מצוות שהן למעלה מן השכל. המייצגת המובהקת שלהן היא מצוות פרה אדומה. המצוות האלה נועדו להחזיר בנו את ההכרה שהתורה בעצם מהותה היא למעלה מן השכל והדעת, והיא חוכמתו ורצונו של הקב"ה האין-סופי והבלתי-מוגבל.

האמונה אינה מחליפה את ההבנה

המרחק בין המוח האנושי לבין האמת האלוקית האין-סופית אינו מרחק כמותי, שאפשר לגשר עליו בעזרת עוד כמה שנות לימוד. זה פער איכותי

תפיסת היהדות, לשכל שמור מקום של כבוד. "וַיֵּדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבָהּ", אומרת התורה. "דַּע אֶת אֱלֹהֶיךָ אֲבִיךָ וְעַבְדֶּהוּ בְּלֵב שְׁלֵם", נאמר בכתובים. אין אנו נדרשים להשליך את תבונתנו מאחורי הגב בבואנו לעבוד את הבורא. אדרבה, מצפים מהיהודי להעמיק, להתבונן, להבין ולהפנים.

יתרה מזו, החסידות מלמדת שהשכל הוא הכלי שבאמצעותו אנו הופכים את האמונה למוחשית, לכזו שמשפיעה על הרגש ועל ההתנהגות היומ-יומית. אחד היסודות שעליהם מבוסס ספר התניא הוא העיקרון - "המוח שליט על הלב". כשאנחנו מבינים ומפנימים, ביכולתנו לשלוט על הרגשות ולכוון אותם לאפיקים הנכונים. בלי השכל האדם עלול ליפול למחוזות של דמיון או רגשנות חולפת, שאין לה בסיס יציב במציאות.

לשכל יש גבולות

עם זה, לצד טיפוח המחשבה, עומדת התובנה העמוקה כי השכל האנושי - מעמיק ככל שיהיה - הוא סופי ומוגבל. המרחק בין המוח האנושי לבין האמת האלוקית האין-סופית אינו מרחק כמותי, שאפשר לגשר עליו בעזרת עוד כמה שנות לימוד. זה פער איכותי. כאן נכנסת לתמונה האמונה.

האמונה אינה באה במקום השכל, אלא מעליו. היא איננה 'בריחה' מהתמודדות שכלית, אלא הכרה בוגרת במגבלות הכלים שלנו. דווקא אדם משכיל, המבין לעומק את חוקי הטבע והלוגיקה, יכול להעריך באמת את מה שנמצא מעבר להם.

גם לשכל יש גבולות - כשם שיש דברים שהעיניים אינן יכולות לראות ודברים שהידיים



שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

עריכוד: לוי שייקביץ

הלוחות שהעידו על הסליחה

אחרי שהקב"ה סלח לבני ישראל על חטא העגל ציווה על משה רבנו לפסל לוחות חדשים: **"פֶּסֶל לָךְ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁים, וְכָתַבְתִּי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הָרִאשִׁים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ."**

רש"י מסביר זאת על-ידי משל ממלך שנסע למדינת הים, ויצא שם רע על ארוסתו מחמת שהתרועעה עם השפחות. השושבין קרע את כתובתה, כדי לגונן עליה, בנימוק: "אם יאמר המלך להורגה – אומר לו: 'עדיין אינה אשתך'". ואכן, המלך התרצה, והורה לשושבין לדאוג לכתובה חדשה: "אתה קרעת אותה – אתה קנה לה נייר



מן המעיין

כמו שומר

את שבתותיי תשמרו" (שמות לא, ג). שלוש פעמים נזכרה שמירת שבת בפרשה זו – "את שבתותיי תשמרו", "ושמרתם את השבת", "ושמרו בני ישראל את השבת" – לרמז כי ה' יתברך מסר לנו את השבת כשומרים. כל האחריות וכל החובות שהשומרים חייבים עליהן מוטלות עלינו: 'שליחות יד', 'פשיעה', 'אבידה'. שלא נשתמש לרעה בפיקדון הקדוש הזה, לא נפשע בשמירתו, ושלל נאבד את השבת אף לרגע ממחשבותינו. (רבי שמעון רפאל הירש)

שבת שלך ושל חברך

"שבתותיי" לשון רבים. לא די שאתה שומר שבת, אלא כל אחד ואחד מצוּוה לפעול ולהשפיע שגם היהודי השני ישמור שבת. כי עיקר גדול וחשוב מאוד בשבת הוא האווירה, הסביבה. אם סביבתך מחוללת השבת, אווירת חול אופפת אותך וגם שבתך פגומה. "את שבתותיי תשמרו" – שלך ושל חברך.

לכם קודש

"ושמרתם את השבת כי קודש היא לכם" (שמות לא, יד). ביום טוב נאמר: חלקה, חציו לה' וחציו לכם; אבל בשבת "קודש היא לכם". ה'לכם' גם הוא קודש; גם האכילה והשתייה, שלצורכי הגוף הן, קודש הן בשבת.

(קדושת לוי)

אחר ואני אכתוב לה בכתב ידי". בנמשל, המלך הוא הקב"ה; ארוסתו – עם ישראל; השושבין – משה רבנו; השפחות – הערב רב; והקלקול – חטא העגל. לכן אמר לו הקב"ה: "פסל לך".

למה לא בעצמו

לשם מה יש צורך במשל המפורט, בשעה שדי היה לומר: "אתה שברת הראשונות – אתה פסל לך אחרות?"

להבנת העניין יש להקדים עוד שאלה: הלא הקב"ה סלח, כפי שרש"י מתאר (שמות לג, יא): "נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה ובלב שלם". אם כן, מדוע לא עשה בעצמו את הלוחות השניים, כפי שעשה בראשונים, אלא הורה למשה לפסל אותם?

השושבין קרע ויתקן

זאת רש"י מסביר על-ידי המשל. כאשר המלך ציווה לשושבין "קנה לה נייר אחר" ולא הביא בעצמו נייר חדש, אין כאן ביקורת כלפי הארוסה, שכן כבר למדנו שהמלך "בדק ומצא שלא היה הקלקול אלא מן השפחות". המלך מטיל את התפקיד על השושבין מפני שהוא זה ש"עמד וקרע" את הכתובה.

ואולם המלך לא ביקש שהשושבין גם יכתוב

שמירת שבת

חשיבות ההבל

"ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון" (שמות לא, טו). איתא בגמרא, חשבונות של מה בכך מותר לחשבן בשבת. הכוונה לחשבונות על הריקנות והאפסות של תענוגי העולם הזה, ועל שמבלים את הזמן בדברי הבל וריק, ובעניינים של מה בכך. חשבון נפש כזה מותר לעשות בשבת.

(פניני התורה)

שמירה וציפייה

"ושמרו בני ישראל את השבת" (שמות לא, טז). 'ושמרו' מלשון 'ואבינו שמר את הדבר' – היה ממתין ומצפה מתי יבוא הדבר. גם לשבת צריך לחכות ולהתגעגע אליה כמו לאורח חשוב. על האדם להיות כל השבוע במתיחות של ציפייה לשבת הבאה.

(אור החיים)

שתי בחינות בשבת

הכתוב מלמדנו שיש שתי בחינות בשבת: הראשונה – "ושמרו בני ישראל את השבת", היינו שקדושת השבת קיימת מצד עצמה, וצריכים רק לשמור עליה. השנייה – "לעשות את השבת", שישאל 'עושים' את השבת, היינו שעל-ידי עבודתם הם מכניסים תוספת קדושה ביום השבת, יותר ממידת הקדושה בשבת מצד עצמה.

(ספר המאמרים ת"ש)

את הכתובה החדשה, כי למראה כתב ידו של השושבין יתעורר חשש שהמלך לא כתב את הכתובה בעצמו כביטוי לכך שיש לו טינה כלפי הארוסה. לכן רש"י מדייק: "אמר המלך... ואני אכתוב לה בכתב ידי".

ארוסה ושפחה

כך בנמשל. מכיוון שהקב"ה התרצה לישראל בשמחה ובלב שלם, לא ייתכן שיהיה חיסרון כלשהו ב'כתובה', ומשה נצטווה לפסל לוחות חדשים רק מפני שהוא שובר את הראשונים. ואולם את הכתב על הלוחות עשה הקב"ה בעצמו, ובכלל זה הנס שהכתב נקרא משני צידי הלוחות – "כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם".

ועדיין לא מובן: הקב"ה מכנה את הערב רב 'עמך', ומכאן שמשוה גייר אותם כהלכה. מה ההצדקה לחלק בינם לבין בני ישראל? גם על זה רש"י משיב על-ידי המשל מארוסה ושפחה. שתיהן מתגוררות באותו בית, אך יש הבדל גדול ביניהן, בדוגמת ההבדל בין אישה לשפחה. עצם העובדה שהתורה צריכה להדגיש שדינו של גר שווה לדינו של ישראל מוכיחה שיש הבדל ביניהם. ומזה מובן ש'קלקול השפחות' אינו חמור כ'קלקול' ארוסתו של המלך.

(תורת מנחם תשד"מ, כרך ב, עמ' 1097)

אמרת השבוע

הכול מביא הנאה

רבי מרדכי מלכוֹבִיץ' סבל רבות ממתנגדיו, שהציקו לו ולחסידייו, ואף הלשינו עליו לשלטונות, דבר שהביא למאסרו.

באחד ממסעותיו עצר בפונדק, שבו שהתה חבורה שנמנתה עם מתנגדיו. כשראו הללו את הצדיק נכנס לפונדק שמחו על ההזדמנות ללעוג לו ולהשפילו. הם פתחו בדברי ליצנות על הצדיק ועל דרכיו, חיקו את תנועותיו וכדומה.

פנה אליהם רבי מרדכי ואמר: "הקב"ה לא ברא שום דבר לבטלה, וכל דבר בבריאה נועד להביא הנאה לבני אדם. גם אותי לא ברא הקב"ה לבטלה. החסידים שלי ודאי נהנים ממני, וגם המתנגדים לי נהנים ממני, כי אני מספק להם הזדמנות לשמוח ולעשות ליצנות. המשיכו במעשיכם, כי בכך אתם מסייעים לי למלא את ייעודי בעולם".

כאשר המתנגדים שמעו את דבריו, נכלמו ושתקו.

לב של חב"ד

לינוי אישי והדרכה למבקרים
באהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

ש"ק ה'ל תמורה פרק ד א' פרק ה ב' פרק ו ג' פרק ז ד' ה'ל עבודת נככים פרק א ה' פרק ב ו' פרק ג	פרק אחד ליום	ש"ק ה'ל ברכות פרק ז"ט א' פרק י"א. ה'ל מילה פרק א ב' פרק ב"ג. סדר תפילות כל השנה. 'מלך עלינו וכו' ג' נוסח ברכת התפילה וסידורן. עושה שלום וכו' ד' נוסח ברכת המזון. ה'ל שבת פרק א' ה' פרק ג' ו' פרק ח'	לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש	
		לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam		י"ח - כ"ד אדר

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקה החזרים מיותרים
חיינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדירו לממש! הנכעז בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
יוסף מנחם משכנתאות
www.a-menachem.co.il

המחירים לא כוללים מע"מ

כשר לפסח
בהשגחת הבר"ץ
הישראלי
למען קדושת החולין

פסח בריא ומהודר

לרכישה
באמצעות
נציג טלפוני:
04-3302011

Assi
טמק המעינות

להזמנות אונליין < **assi-oliveoil.com**
ליתור חנות קרובה אליכם בפרסיה ארצית: **073-8027460**

הסתת יצר הרע יכשיל גם נפש האלוהית שבאדם, שתומשך אחר תאוותיו הקשות והרעות, לעבור פי מלך מלכי המלכים הקב"ה. עם כל זה, לעתיד לבוא תזדכך ותשוב להיות מכלל עובדי ה'. שהרי אז בוודאי יקוים מאמר רז"ל: בכל לבבך - בשני יצריך".

ברוח זו מפרש הרבי מליובאוויטש את מאמר הגמרא (סוכה נבא) "לעתיד



לבוא מביא הקב"ה ליצר הרע ושוחטו". והרבי מסביר: "פירוש העניין של 'שוחטו' אינו כפי שמפרש העולם, שמבטלים את מציאותו, כי לפי פירוש זה אינו מוכן מדוע נאמר הלשון 'שוחטו' ולא הלשון הרגיל - 'הורגו'". אלא המשמעות של 'שחיטה' היא הכשרה והעלאה: "מציאות יצר הרע לא תתבטל לגמרי, אלא אדרבה, מציאותה תתעלה ותתהפך לטוב".



כשלב האבן יתהפך לבשר

לב בְּשָׂר. בהפסטר פרשת פרה, מספר יחזקאל, אומר הנביא (לו, כו): "והסרתי את לב האבן מִבְּשָׂרְךָ וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר". האברנאל מסביר שהנביא מדבר על ביטול יצר הרע לעתיד לבוא, שהלב יהיה "נכנע ומשועבד לשכל, לא קשה כאבן. ואין הכוונה בייעוד הזה שיבטל הבחירה והאפשרות ויהיו בני-אדם מוכרחים במעשיהם, אלא שיעשה הקב"ה לעיניהם כל-כך מהאותות והמופתים, עד שיפחדו אל השם ואל טובו, ולא תהיה בהם נטייה אל התאוות הגשמיות, כי אם אל השלמות, כמו שהיה באדם הראשון קודם חטאו".

הרבי מהר"ש מסביר ייעוד זה (וככה תרל"ז, פרק יז): "ונוכל להבין זאת מנפש הבהמית הרוחנית שבאדם. שעכשיו הרי היא מתאוה תאוות גשמיות, ועל-פי

מפיצים באהבה



יוסף אלפי

בן 62, תושב חולון

חרט מתכת במפעל,
מחלק את 'שיחת
השבוע' באזור ובחולון

אני מחובר לרב שמעון ירדני, מנהל בית חב"ד באזור, כבר שלושים שנה. אחרי שאבי נפטר התחלתי לחלק את עלון 'שיחת השבוע'. אני מחלק ב-17 בתי כנסת באזור ובבית כנסת אחד בחולון.

אני מאוד אוהב את העלון הזה, ובמיוחד את המאמר הראשי, שקולע בדיוק למחשבותיי.

קבלו סיפור: לפני כעשר שנים יצאתי לתלות מודעות על תהלוכת ל"ג בעומר, ובין השאר תליתי מודעה ליד גן ילדים. הגננת אמרה לי שהיא לא אוהבת מודעות דתיות ליד הגן שלה. הורדתי את המודעה, אבל נתתי לה את עלון 'שיחת השבוע'. המשכתי לתת לה את העלון, ומדי פעם בפעם שאלתי אם אכן היא מעוניינת לקבל אותו, והיא תמיד הייתה אומרת: "כן, אני אוהבת לקרוא אותו".

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה'. בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים < עלוני שיחת השבוע להפצה.



סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מייביוס?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: **www.mibiome.co.il**

חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפנים פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום שלך שוב צעיר (נכשיו במחיר השקת לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: **mibiome.co.il/points-of-sale**



מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

מפגש ברכבת האחרונה

רוחו של ר' חיים יעקב דייטש כמעט פרח, כשגילה שדרכו לחדר הרבי חסומה. "אנא ממך", התחנן לפני הגבאי, "חיי תלויים מנגד! בקש מהרבי שייאות לקבל אותי!".

זה היה בשנת ת"ש (1940). מלחמת העולם השנייה עדיין לא הגיעה להונגריה, אבל השלטונות כבר נערכו לקראתה וחוקקו חוקים שנועדו להבטיח כי מכונית המלחמה ההונגרית תפעל כהלכה.

אחד החוקים אשר על מכירת סוג עור משובח, שבו השתמשו לייצור סוליות. השלטונות ייעדו את העור הזה לבתי החרושת הצבאיים, לייצור נעליים ומגפיים בעבור החיילים.

הסנדלרים לא אהבו את החוק החדש, שפגע בפרנסתם, וכך התפתח שוק שחור: עורות הוברחו ממדינות סמוכות ונמכרו במחירים גבוהים.

ר' חיים יעקב דייטש היה סוחר עורות ותיק, שסיפק את צורכי הסנדלרים. במקום מסתור בחנותו החזיק מעט מהעורות המשובחים, ומכר אותם ללקוחותיו הנאמנים.

יום אחד נכנס לחנות סנדלר וביקש לקנות יריעה מהעור המשובח שתספיק לשלושה זוגות נעליים. ר' חיים יעקב נקב במחיר, הלה שלשל לידי אהבה המטבעות וקיבל את הסחורה בצירוף קבלה על הקנייה.

הסנדלר לא ניחן בעודף אהבת ישראל. עם יריעת העור והקבלה מיהר למטה המשטרה והלשין על ר' חיים יעקב. השוטרים הכינו במהירות כתב תביעה, ור' חיים יעקב קיבל צו להופיע למחרת בבית המשפט בעיר ברהובה (ברגס) לדיון מהיר בעניינו.

עולמו של הסוחר חרב עליו. סחר בעור אסור נחשב עבירה חמורה, והעונש הצפוי לו היה אמור להיות קשה. בבהלה מיהר לנסוע אל רבו, רבי שלום אליעזר הלברשטאם מרצפערט (אויפהרטו), לבקש ישועה.

והמתין. הוא החל לומר תהילים, ודמעות זלגו על לחיו. מדי פעם בפעם פנה אל הגבאי בבקשה נוספת להיכנס, אך שוב ושוב נענה בשלילה.

השעה התאחרה. ר' חיים יעקב כבר נעך לצאת, כדי שלא להחמיץ את הרכבת. ופתאום פרץ הגבאי לבית המדרש ואמר לו: "הרבי קורא לך".

ר' חיים יעקב לא ידע את נפשו. עוד בטרם הספיק לומר מילה אחת הרבי בידו ואמר בחום: "סע לשלום, וה' יצליח את דרכך. רוצ לרכבת האחרונה!".

הסוחר עמד נדהם, אך הרבי דחק בו להזדרז. דבריו עודדו אותו, והוא פתח בריצה לעבר התחנה. ברגע האחרון הספיק לעלות לרכבת.

ר' חיים יעקב תפס את מקומו, ובמהלך הנסיעה פתח בשיחה עם גוי שישב לצידו. הלה סיפר כי הוא נושא חבילה בשליחות פקידי הממשל לבית המשפט בברהובה. תחילה ייסע לקישווארדה, ילון שם, ועם בוקר ימשיך ליעדו.

ר' חיים העיף מבט חטוף בחבילה וצמרמורת חלפה בגופו. שמו התנוסס עליה. הוא לא הסגיר את התרגשותו, אך מוחו פעל בקדחתנות.

בהגיע לקישווארדה המליץ ר' חיים יעקב לעמיתו ללון באכסניה שהכיר, שאותה ניהל ר' יעקב שוורץ, אף הוא מחסידי הרבי מראצפערט.

בהיכנסם שיתף ר' חיים יעקב את בעל הבית בסיפורו. בעל האכסניה קלט מייד את המצב. הוא מזג לשליח משקה חזק ומשובח. עד מהרה שקע האיש בשינה עמוקה. שוורץ לקח את החבילה ובה הממצאים המפלילים – יריעת העור והקבלה – והשליכה אל תוך האח הבוזרת.

"השליח לא יתעורר עד מחר בצוהריים", אמר לידידו בשקט, "ואת החבילה – איבד. כשיקום, האכסניה תהיה מלאה אורחים, ואסייע לו 'לחפש' את האבידה. מן הסתם יחשוב שאחד האורחים גנב אותה..."

בבוקר נסע ר' חיים יעקב לבדו לבית המשפט, והתייצב בשעה היעודה בדוכן הנאשמים. שם הכחיש בתקיפות את העבירה שיוחסה לו.

"איך אתה מעז להכחיש?!", תהה השופט. "עוד מעט יגיעו הראיות – רצועת העור והקבלה!". ואולם ר' חיים יעקב נותר שליו. "נפלה כאן טעות מצערת", חזר ואמר. "אין לי כל קשר להאשמה". השעה שבה אמור היה השליח להופיע חלפה. עוד שעה עברה. סבלותו של השופט פקעה, ולבסוף הכריז על זיכוי המלא של הנאשם.

(על-פי 'עטרת חיים', מפי בעל המעשה)

כחסידי נכבד היה בטוח שתינתן לו מייד הרשות להיכנס אל חדר הרבי, אך הגבאי, ר' צבי אלימלך דים, עצר בעדו. "הרבי ביקש שלא ייכנס אליו איש היום", הודיע.

ר' חיים יעקב התחנן לפניו שייכנס אל הרבי ויציג לפניו את מצבו החמור. השמש נעתר ונכנס פנימה, אך רבי שלום אליעזר היה נחרץ: "אחת אמרתי. שום אדם, תהיה הסיבה אשר תהיה, לא ייכנס היום לחדרי".

את דרכו לבית המשפט בברהובה היה ר' חיים יעקב צריך לעשות בשתי רכבות: תחילה לעיר קישווארדה (קליינוורדיין), ושם לעלות לרכבת לברהובה. הרכבת האחרונה לקישווארדה יוצאת



"רוץ לרכבת האחרונה". רבי שלום אליעזר מרצפערט

בעל האכסניה קלט מייד את המצב. הוא מזג לשליח משקה חזק ומשובח. עד מהרה שקע האיש בשינה עמוקה

בשעת ערב מאוחרת, וכדי להתייצב בזמן לדיון עליו לנסועה בה, ללון שם בלילה ולהמשיך בבוקר ליעדו. אי-התייצבות בבית המשפט הייתה עלולה להחמיר את דינו.

כשנחסמה דרכו אל רבו, ישב בבית המדרש

בית חם לנשים בהיריון מצילים חיים



מוקד תרומות: *3042

אפרת משייכט בזרן של האיילדות

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)



הקדמת תורים

הכי בטוח. קולקטיב בריאות גפן בסד

תהיו קולקטיבים תהיו בריאים
לפרטים והצטרפות <

☎ 077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד
ביטוח פנסיוני למסור הורדי

והרי התחזית נועם 2°

בכל מזג אוויר, תשתו בנועם

שבת	שני	חמישי	רביעי	היום
10°	14°	24°	18°	29°

כשמזג האוויר הפכפר וכל יום שונה מקודמו, נועם 2 מוכן לכל מצב. מים קרים, חמים או רותחים בלחיצת כפתור.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

נעם
מבית אפיקים שבת

רציתי לשאול

עם הרב אסף שפיגל
ראש כולל חסידות בציון רשב"י

‘עבודה זרה’.

‘עבודה זרה’ במהותה משמעותה ייחוס כוחות עצמאיים למציאות כלשהי מלבד הקב"ה. המחשבה שיש כוחות בעולם שהם עצמאיים ואינם תלויים בקב"ה, זו ההגדרה של ‘עבודה זרה’.

החסידות מחדירה את ההכרה שאמנם הקב"ה מנהיג את העולם בדרך הטבע ושהאדם נדרש לפעול בתוך המציאות הארצית לקבלת השפע, ואולם מעשי האדם אינם אלא כלים לקבלת הברכה האלוהית, ומי שקובע אם הברכה תינתן הוא הקב"ה לבדו. הוא המחליט אם העסק יצלח, אם הזרעים יצמיחו יבול. בלי ברכת ה' האדם יכול להתרוצץ יומם ולילה, להשקיע בכל המקומות הנכונים, ושום דבר לא יעלה בידו. כי יש אדון אחד לעולם, והכול בידו.

לכן אנו מזכירים פעמיים ביום, בקריאת שמע, את האזהרה מפני ‘עבודה זרה’, שכן האגו של האדם גורם לו פעמים רבות לטעות ולחשוב שהוא או אחרים מנהלים דברים ולא הקב"ה. האדם צריך לבדוק את עצמו כל הזמן שהוא אכן חדור באמונה ואינו עושה טעויות.

אנשים משתמשים לא אחת בביטוי ‘עבודה זרה’.
מה באמת משמעות המושג בימינו?

האמת היא שבהיותי נער חשבתי ש‘עבודה זרה’ כדת, שבני-אדם משתחוים לפסלים וכדומה, זה דבר ששייך לעולם העבר וכיום חלף מן העולם. אבל כשהייתי בשליחות במזרח ראיתי ש‘עבודה זרה’ עדיין קיימת באזורים רבים.

בעולם המודרני אכן כבר לא משתחוים לפסלים או לעצי אשרה, ואולם הרעיון של ‘עבודה זרה’ עדיין יכול להתקיים בכל מיני צורות.

יש תורה ידועה של הבעל-שם-טוב על הפסוק (דברים יא, טז) **‘וְסִרְתָּם וְעִבְדְתָּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים’**, שברגע שנוצר מצב של ‘וסרתם’, שיהודי מפנה את תשומת ליבו ומחשבתו מהקב"ה – מייד הוא עובד

כלב או חתול בבית

שבת – שאין לטלטלם משום ‘מוקצה’, אך מותר להוליכם כשהם הולכים מעצמם ולאחוז בקצה הרצועה שהם קשורים בה.

יש עוד היבט: במרוצת הדורות נמנעו יהודים מלגדל כלבים או שאר חיות מחמד שאינן טהורות. כשמסתכלים בבעלי-חיים שהתורה קבעה (ויקרא יא, כח) כי **‘טִמְאִים הֵמָּה לָכֵן’** (הסתכלות שאינה למטרה תורנית או חינוכית) – הדבר גורם טומאה לנפש ולמחשבה של המסתכל בהם, וכל שכן כשמדובר בתינוק או בילד בגיל חינוך. לכן קרא הרבי מליובאוויטש להימנע כליל מלתת לילדים אפילו ספרים וצעצועים שיש בהם דמויות של חיות שאינן טהורות.

על אף כל האמור, אם יש לילד צורך רגשי מאובחן, והטיפול כולל מגע עם בעלי-חיים – אפשר להקל, בכפוף להתייעצות עם רב.

מקורות: תושי'ע א"ח סי' קסז ס"ו. סי' שה ס"ו. סי' שח ס"ט. ח"מ סי' תט ס"ג. שו"ת שאילת יעבץ ח"א סי' יז. שו"ת חלקת יעקב חא"ח סי' לד. תורת מנחם תשד"מ ח"א ע' 487 ואילך.

הלכה למעשה

הרב מנחם והבה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

שאלה: האם עלי-פי ההלכה יש מניעה לגדל כלב או חתול בבית?

תשובה: חז"ל אסרו לגדל כלב הנובח על אנשים ומפחידם. מותר לגדלו רק לצורכי שמירה, אך חובה לקושרו ביום ולהתירו בלילה בלבד. ואם הוא עלול להזיק או לנשוך – יש להחזיקו קשור היטב תמיד. כלב קטן, שאינו מפחיד ואינו מזיק – אין איסור עקרוני לגדלו.

עם זה, יש מן הפוסקים שכתבו שהואיל וקשה להבחין בבירור בין סוגי הכלבים ומידת מסוכנותם לסביבה, ראוי להימנע מגידול כלבים בכלל.

גידול בעלי-חיים כרוך בעוד הלכות: איסור צער בעלי-חיים, חובת האכלתם (ואף להקדימם לאכילת האדם), ודיני



תקציר: המפכ"ל מזעק אל הגג ללכד את סעיד, בנוכחות עתונאים ואנשי תקשורת, ומגלה כי הצפור ברחה לה מהקן...

חַיַּת הַדַּעַת שֶׁל פְּרוֹפֶסוֹר נִשְׂרִי

מִשְׁתַּמְשִׁים בְּהַתְעַרְבוֹת חִיצוֹנִית, אֲנִי מִתְכַּנֵּן לְהַפְעִיל לַחֵץ פִּיזִי מְסִים, אֶפְשָׁר לִזְרוֹ אֶת הַהִתְעוֹרוֹת בְּמִנְהָ נִכְרַת. הַשְּׂאֵלָה הִיא, כְּמוֹכֵן, אִם מִבְּחִינָה חֲקִית מִתֵּר לָכֶם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאִמְצָעֵי הַלֵּא סִימְפִּטִי הַזֶּה. אָבֵל זֶה כְּבֹר שְׂאֵלָה מִשְׁפָּטִית שְׂאִינָה קְשׁוּרָה לְתַחֲנוּם הַמִּקְצוּעִי שְׁלִי, חֲתָם הַפְּרוֹפֶסוֹר אֶת דְּבָרָיו. "רִגְעֵי", בִּקֵּשׁ מִרְ אֲמִנּוֹן לְבָרֵר, "אֲנִי מִבְּקֵשׁ לִדְאָ שְׂהִבְנִיתִי נִכּוֹן: אֵתָה מִתְכַּנֵּן שֶׁשְּׁשׁוֹט נָתַן לוֹ מִכּוֹת עַד שִׁתְעוֹרֹר?"

"חֵס וְחִלְיָה!", הִזְדַּעַז הַפְּרוֹפֶסוֹר אֲנִין הַדַּעַת. "אֲנִי לֹא מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִלִּים כֹּאֵלָה וְאֲנִי חוֹלֵק עַל הַנְּסִיחַ שְׁלָךְ לְחִלוּטִין!"

"אָז הִבְנִיתִי אוֹתָךְ לֹא נִכּוֹן?"

"זֹאת לֹא אִמְרָתִי", עֲנָה הַפְּרוֹפֶסוֹר.

עוֹד לִפְנֵי שְׂיָצָא הַמִּפְכָּ"ל מִן הַמְּכֻנִּית שְׁלוֹ לִיד בֵּית הַכְּנֶסֶת 'מִגֵּן דוֹד', כְּבֹר נֹכַח אִיזוֹ טַעֲנוֹת עֲשֵׂה כְּשֶׁהֶעֱנִיק פְּרִסְמַת לְעִנְיָן. הַטֵּלְפֹן הַמִּתְחַסֵּד מִמְשָׁרְד הֵיעִיץ הַמִּשְׁפָּטִי לְמִשְׁטֶרֶה תִּפְסֵי אוֹתוֹ עוֹד בְּאוֹטוֹ. "שְׁלוֹם! הֵיעִיץ בִּקֵּשׁ לְמִסֵּר שְׂאִין לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכָל אִמְצָעֵי לַחֵץ, הַנוֹגֵד אֶת כְּבוֹד הָאָדָם וְחִירוֹתָיו!"

"מִסֵּר לִיעוֹץ שְׁחָיִי יְהוּדִים רַבִּים מְנַחִים עַל כֹּף הַמִּאֲזַנִּים, כֵּל עוֹד הִפָּה שֶׁל הַמְּחַבֵּל הַזֶּה יִהְיֶה סִגְוֵר!", הִתְרַגַּז הַמִּפְכָּ"ל, אֵךְ כֵּן שִׁיחוֹ לֹא הִתְרַגַּשׁ. "יְכוֹל לְהִיּוֹת. בְּכָל מְקָרָה, הַחֵק קוֹבֵעַ."

זֶה פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר הֵיִתָּה הַשְׁתַּלְשֻׁלוֹת הָעִנְיָנִים עַד לְרִגְעֵי זֶה, שְׁבוּ הַמִּפְכָּ"ל נִמְצָא עַל הַגֵּג בְּעִצּוֹמָה שֶׁל הַתְּקִירִית הִכִּי מִבִּיכָה בִּקְרִירָה שְׁלוֹ, כֹּאֲשֶׁר הוּא מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ – לִנְגֵד כֵּל מִצְלָמוֹת הַתְּקִשְׁרָת – מוֹלִי, בְּמִקּוֹם אֵל מוֹל סַעִיד.

שֶׁקֶט מוֹזֵר הַשְׁתַּרֵּר עַל הַגֵּג. כָּלֵם כָּלֹא אֶת נְשִׁימָתָם מִפְּנֵי זַעֲמוֹ שֶׁל הַמִּפְכָּ"ל.

"תְּגִיד", נִסָּה לְחַפֵּשׁ קֶצֶה חוּט, "אֵתָה בְּטוּחַ שֶׁהוּא שְׂתָה מִן הַשְּׁקִי הַהוּא? אֵתָה רֹאיתִי בְּמוֹ עֵינֶיךָ?"

"כֵּן, בְּטוּחַ!", עֲנִיתִי וְהִדְמָמָה שְׁבָה לְשִׁיר עַל גֵּג בֵּית הַכְּנֶסֶת. וְאֵז, בְּזִכּוֹת הַשְּׁקֵט הַזֶּה, שְׁמַעְתִּי פְּתָאוּם, וְכִמוּנֵי שְׁמֵעוֹ כָּלֵם, קוֹל גְּדוֹל, נִרְגָּז, בּוֹקֵעַ מִחִלּוֹנוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁמִתְחַתֵּינִי: "מָה, בְּחַיִּים שְׁלָךְ לֹא הֵיִית בְּבֵית כְּנֶסֶת? תְּגִיד עִם כָּלֵם יָחֵד: 'אֲמִנּוֹ! זֶה הַכֵּל. בְּחַיִּים שְׁלִי לֹא רֹאיתִי יְהוּדִי כְּמוֹךָ! מָה כְּלִיכָה קֶשֶׁה פֹּה! וְאִי וְאִבּוֹי לָךְ אִם תִּרְדָּם שׁוּב!"

הַמְשָׁךְ יָבוֹא

"כִּמָּה אֲנִי שׁוֹנָא אֶת הַשְּׁטוּיוֹת הָאֵלֶּה!", פִּלַּט מִר אֲמִנּוֹן בְּמִרְרוֹת, כְּשֶׁהִסְתִּימָה הַשִּׁיחָה עִם עוֹזְרוֹ שֶׁל הַמִּפְכָּ"ל. "הַמְּרִדֵּף הַחוֹלְגִי הַזֶּה אַחֲרֵי פְּרִסְמַת. 'בְּטַחּוֹן יִשְׂרָאֵל נִמְצָא בִּידֵים טוֹבוֹת'... אֶפְשָׁר לְחַשֵּׁב שֶׁבְּטַחּוֹן יִשְׂרָאֵל נִמְצָא בִּידֵים שֶׁל הַמִּפְכָּ"ל... הֲרִי בְּמִקְרָה הַזֶּה, לְמִשְׁל, רוֹאֵה כֹל בְּרִדְעַת אֵיךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹבֵב אֶת הָעִנְיָנִים, וְאֲנִי לֹא מוֹלִיז, צִ'קו, בְּחִבֵּר שְׁלָךְ. הוּא יֵלֵד אֲמִיץ מֵאוֹד! אָבֵל בְּלִי עֲזֹרַת שְׁמִים



מִי־חֲדַת, חוֹשֵׁשׁ שֶׁהַסְּפוֹר אִתּוֹ הִיָּה מִסְתֵּים אַחֲרֵת לְגִמְרִי... לְבִלּוֹת לִלְלָה שְׁלֵם עִם מְחַבֵּל לְבַד עַל גֵּג... טְרוּף מִשְׁלֵם! זֶה מָה שְׁהוּא!"

הַטֵּלְפֹן צָלַל שׁוּב, עוֹזֵר הַמִּפְכָּ"ל הִיָּה עַל הַקּוֹ: "הַמִּפְכָּ"ל מִבְּקֵשׁ שְׁתַּמְתִּין לוֹ שֵׁם, לִיד בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְלֹא תַעֲלֶה לִגַּג לְפָנָיו. זֶה חֲשׁוֹב לוֹ מֵאוֹד. בְּסִדֵּר? וְעוֹד מִשְׁהוּ: הוּא מִבְּקֵשׁ, אִם תּוּכַל, לֵאמֹר לוֹ מִידַע דֶּרֶךְ רוֹפְאִים וְטִרְיָנִים אוֹ מִשְׁהוֹ שְׁמִכִּין בְּתַחֲנוּם, אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַעִיר אֶת הַמְּחַבֵּל הַזֶּה מִהַתְּרַדְמָה שְׁלוֹ, אִם זֶה אֶפְשָׁר בְּכָלֵל."

צִ'קוֹ הַמִּתִּין בִּקְשֵׁי לְסִיּוֹם הַשִּׁיחָה. "אֲנִי יוֹדֵעַ! אֲנִי יוֹדֵעַ!", נִתַּר עַל רִגְלָיו בְּגִיל. "יֵשׁ לִי אֶפְלוֹ שְׁנִיָּם! קוֹרָאִים לָהֶם דּוֹקטוֹר דּוֹכִיפֵת וּפְרוֹפֶסוֹר נִשְׂרִי. תוֹךְ דְּקָה הִיָּה הַפְּרוֹפֶסוֹר נִשְׂרִי עַל הַקּוֹ. 'מִבְּחִינָה מִדְּעִית, אִם הַמִּנּוֹן הוּא אֲכֵן כְּפִי שְׂאֵתָם מִתְּאָרִים, כְּלוּמֵר מִנּוֹן מְדַלֵּל בְּהִרְבָּה מִן הָרִיגִל, יֵשׁ סְכוּי סְבִיר שִׁתְעוֹרֹר בְּתוֹךְ כְּמוֹ יָמִים."

"וְאִין סְכוּי לִזְרוֹ אֶת הָעִנְיָן, פְּרוֹפֶסוֹר? מְדַבֵּר בְּאִישׁ הַנוֹצֵר בְּקִרְבּוֹ מִידַע בְּטַחּוֹנִי חֲשׁוֹב מֵאוֹד!"

"שְׁמַע, אֲדוֹנִי", הַפְּרוֹפֶסוֹר בִּרַר אֶת מְלוֹתָיו בְּקִפְדָּה. "הָאֵמֶת הִיא שְׁמִחָקְרִים הוֹכִיחוֹ שְׂאֵם

פְּרָשָׁה מִי יוֹדֵעַ



סוֹפְרִים מִתּוֹךְ תִּפְלָה

שְׂאֵלָה: בְּפִרְשָׁתֵנוּ נִצְטוּה מִשָּׁה רַבֵּנוּ לְסַפֵּר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־יְדֵי מַחְצִיּוֹת הַשְּׁקֵל. לָמָּה לֹא בְּסִפְרִיהָ יִשְׂרָאֵל?

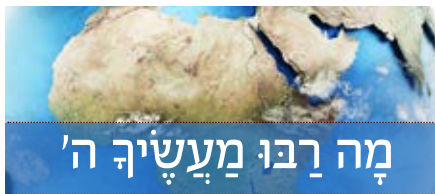
תְּשׁוּבָה: מִשּׁוּם שְׂאֵסוֹר לְסַפֵּר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְסִפְרִיהָ יִשְׂרָאֵל עֲלוּלָה לְגִרָם לְמַגְפָּה. גַּם כְּשֶׁרוֹצִים לְסַפֵּר עֲשֵׂרָה לְמִנְיֵן סוֹפְרִים אוֹתָם עַל־יְדֵי פְּסוּק בֶּן עֶשֶׂר מִלִּים. בְּעֶבֶר נִהְיָ לְסַפֵּר בְּפְסוּק "וְאֵין בְּרַב חֲסִדָּה אֲבוֹא בֵּיתָךְ, אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל הַיָּכֵל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתָךְ". בְּיָמֵינוּ סוֹפְרִים בְּעֲזֹרַת הַפְּסוּק "הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלָתָךְ, וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם". הֲרִבִּי מְלִיּוּבְאוּיִטֵּשׁ מִסְבִּיר שְׁבִדּוּרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים, כְּשֶׁמִּתְקַרְבִּים לְגִאֲלָה וְלִבְיָאֵת הַמְּשִׁיחַ, הַדֶּבֶר הָרִאשׁוֹן שְׂאוּמִרִים כְּשֶׁמִּתְאֲסִפִּים לְתִפְלָה הוּא בְּקֶשֶׁה לְגִאֲלָה – "הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ!"

שְׂאֵלָה: מִדּוּעַ נִצְטוּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְתַת מַחְצִיּוֹת הַשְּׁקֵל וְלֹא שְׁקֵל שְׁלֵם?

תְּשׁוּבָה: הָאֱלֹשִׁיךְ מִבִּיא הַסִּבֵּר בְּשֵׁם רַבִּי שְׁלֹמֹה אֶלְקָנָן: הַדֶּבֶר בָּא לְלַמְּדֵנוּ אֶת חֲשִׁיבוֹת הָאֲחֵדוּת. כֹּל יְהוּדִי הוּא כְּכִיכּוֹל רַק 'חֲצִי', וְרַק כְּשֶׁהוּא מִתְחַבֵּר עִם יְהוּדִי שֵׁנִי הוּא נִצְעָה שְׁלֵם, שְׁכֵן כֹּל יִשְׂרָאֵל עֲרִבִים זֶה לָזֶה.

שְׂאֵלָה: מִשָּׁה רַבֵּנוּ הַתְּפִלָּה: מִי יוּכַל לְתַת 'כְּפֹר' לְנַפְשׁוֹ, לְתִרָם כֶּסֶף הַשְּׁקִי לְעֶרְפָּה שֶׁל הַנְּשִׁמָּה? הָרָאֵה לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא 'מְטַבֵּעַ שֶׁל אֵשׁ', וְאִמֵּר לוֹ: 'כִּזֶּה יִתְנוּ'. מָה הֵרָעִיץ שֶׁל מְטַבֵּעַ עֲשׂוֹי אֵשׁ?

תְּשׁוּבָה: הָאֲדָמוֹר בַּעַל 'יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל' מְאֻלָּפְסֵנְדֵּר אוֹמֵר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָרָאֵה לְמִשָּׁה אֶת הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל יְהוּדִי – כֹּל יְהוּדִי בְּתוֹכּוֹ הוּא 'אֵשׁ' בּוֹעֶרֶת שֶׁל אֶהֱבָה הַבּוֹרָא. הֲרִבִּי הָרִי"צ מְלִיּוּבְאוּיִטֵּשׁ מְבָאֵר, שֶׁמְטַבֵּעַ הָאֵשׁ רוֹמֵז לְהַנְפֵּשׁ הַבְּהִמִּית שֶׁל הָאָדָם, שְׁרוֹתַחַת וּמִשְׁתוֹקֶקֶת לְהִנְאוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה. הַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת "זֶה יִתְנוּ" – עֲלֵינוּ לְקַחַת אֶת הַהִתְלַהֲבוּת וְהָאֵשׁ וּלְכַנּוֹת אוֹתָן לְקִדְשָׁה וּלְתַקּוֹן 'הַנְּפֵשׁ הַבְּהִמִּית'.



מה רבו מעשיה'ה

יש לו אקדח!



נקטן וקברטון במאורה Nick Hobgood. ויקיפדיה

התחדשתם באקוריום? איזה יפי המלצה חשובה: אל תכניסו לשם נקטן. הוא מסגל לנפץ את דפן הזכוכית של האקוריום!

הנקטן הוא סרטן שחי בין הסלעים בקרקעית הים. הוא נחן בזרוע ענקית, שמגיעה לחצי מגדל גופו. בשונה מסרטנים אחרים, שיש להם צבת רגילה בקצה הזרוע, הצבת של הנקטן מרפכת משני חלקים שמזכירים אקדח.

כשהנקטן רואה טרף, הוא סוגר את הצבת שלו, ובכך כאלו דורך את ה'אקדח'. כשהוא 'נורה', נשמע קליק, ואז נורה מהצבת סילון מים מהיר כל-כך, שיוצר בועה המשגרת לעבר הטרף במהירות של מאה קילומטרים לשעה!

כאשר הבועה מתפוצצת נוצר לשניה אחת הדף קטלני, שיכול להרג דגים קטנים, להמם דגים גדולים יותר, ואפילו לשבר דפן זכוכית של אקוריום רגיל.

ה'ריות' האלה של הנקטנים גם יוצרות קולות נפץ חזקים. תחשבו על מאות נקטנים החיים במושבת סלעים או אלמגים וכל הזמן 'נורים'. לכן הנקטן מתחרה על התאר בעלי החיים הרועש ביותר בים.

הנקטנים הם בעלי חיים קטנים - ארבע עד חמשה סנטימטרים. הם חופרים מאורות בקרקעית הים, ומשתמשים בנשק שלהם גם כדי להגן על עצמם.

כמה מינים של נקטנים מנהלים חיי שותף עם דג קטן ממשפחת הקברנונים. הנקטן חופר את הבית בעבור שניהם, והקברנון נעשה 'שומר ראש', המתריע על סכנה מתקרבת. במקרה כזה הקברנון יזהיר את הנקטן על ידי תנועת זנב מסוימת, והנקטן יתייבב מיד על המשמר עם ה'אקדח' שלו, מוכן ומזומן להגן על הבית.



מאת: דניאל גורדון
איור: מרדכי אייזנשטט

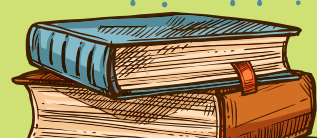
תקציר: לאחר שאבד את כל הוטו סטפנוס נשבר ויוצא לנדד בין הרים וגבעות. בלי בונה הוא מוצא את עצמו חוזר לסלונקי, ומגלה שאיש אינו מזהה אותו במצבו הנוכחי



הפסוק: יבוא

משעת כניסת השבת אסור לאכל או לשתות עד הקדוש. קבלתם ממקד בבית הכנסת? שמרו אותו עד אחרי הקדוש. גם ביום שבת, אחרי השקיעה, אסור לאכל או לשתות עד אחרי ההבדלה.

הלכה בשבוע





חיים יהודיים

מנחם כהן

קניון החסד הייחודי בעולם

תעודת זהות. הרב אברהם דיין, נשיא ומייסד עמותת 'אור יוסף', ראש רשת כוללים בירושלים. מוביל מפעל חסד ייחודי, שמעניק סיוע לאלפי משפחות בשנה, גם בהיקפים גדולים וגם בכבוד, בעזרת חברות ענק, שמאמינות בדרך ותורמות ממוצריהן.

כבוד. המפעל לא התחיל מתכנית מסודרת. בעלי אמצעים, שבאו לבקר אותי בכולל, ראו אנשים באים ומבקשים עזרה. הם ראו את המבוכה והבושה. אמרו לי: "חייבים לעשות משהו. אבל בצורה מכובדת". כך נולד הרעיון. לעזור בלי בושה, בלי תוויות, בלי תחושת 'אני מקבל' ו'אני נזקק'.

אפס. הדבר הראשון שפתחנו היה מרכול מכובד. לא חלוקת קרטונים או תורים משפילים. מרכול אמיתי. מדפים, עגלות, קופה. משפחה נכנסת, לוקחת מה שהיא צריכה, מעבירה בקופה את המוצרים. אם היקף הקנייה עומד במסגרת שניתנה למשפחה, סכום הקנייה מציג 000. הכול חנם, או בסבסוד משמעותי. אנשים יוצאים עם שקיות כמו כל לקוח במרכול, ובתחושה נעימה.

צביקה. הממונה על הרכש והתרומות הוא ר' צביקה רבנסרי. רשות הדיבור לצביקה: לפני 17 שנה פתח הרב דיין את 'אור יוסף'. לאורך כל הדרך הרב שם דגש על מכובדות ועל יעילות. במקום לתת לאשכנזי מטבוחה חריפה ולספרדי גפילטע פיש בלי תבלינים, כל אחד ואחד בוחר את המוצרים המתאימים לו. משם הכול התגלגל לקניון של מוצרים מגוונים.

עיניים. בחזרה לרב דיין: שמעתי על ילדים בשכונה שלא הולכים לבית ספר. בדקנו. התברר כי בשל ליקוי ראייה אין הם רואים את הלוח. ההורים אמרו: "אין לנו כסף לחלב, אז משקפיים?". זה היה נורא. באותו רגע הבנתי: אנחנו פותחים גם חנות אופטיקה. לא 'גמ"ח משקפיים', חנות מקצועית, מכובדת. אלפי ילדים קיבלו אצלנו משקפיים.

מודל חסד נדיר שהפך את העזרה לנזקים לחוויה מכובדת: מרכול, אופטיקה, סלון כלות ושוק פירות – הכול בלי תוויות ובלי להרגיש 'נצרכים'



למעלה: הרב דיין וצביקה. למטה: המרכול שמעניק חוויות קנייה מכובדת

כלות. היה שבוע אחד שלא אשכח. שתי כלות באו אלינו. אחת מהן הייתה אמורה להתחתן בעוד חמישה ימים, ועדיין אין לה שמלת כלה! לא האמנתי: איך ייתכן שכלה עומדת לפני חתונה בלי שמלה? כך נולד גם סלון הכלות, מאות כלות יצאו מפה עם שמלה ועם חיוך, ובעיקר עם כבוד.

פירות. אחד האגפים היותר פעילים הוא שוק הפירות והירקות. פעם אחת שמעתי תגובה שממש טלטלה אותי. שתי נשים ברחוב עצרו אותי ואמרו: "אתה יודע מה עשית לילדים שלנו?". לרגע נבהלתי. "מה עשיתי?", שאלתי. ענו הנשים: "מאז שאתם נותנים לנו פירות וירקות, הלחיים שלהם נהיו אדומות". לא ידעתי אם לבכות או לחייך.

בגדים. אנחנו מייצרים בסין חליפות שנמכרות בחנויות ב-700 שקל יותר, ומוכרים אותן במחיר סמלי. גם חולצות ומכנסיים נמכרים במחירי רצפה ממש. אבל גם פה למדנו שיעור. היו בחורים שהתביישו לקחת שקית שעליה מודפס הלוגו שלנו. הורדנו את הלוגו. שקיות

פשוטות, בלי שמות.

רבבות. הסיוע שלנו בפועל מגיע לאלפי משפחות בשנה, שבהן עשרות אלפי נפשות. אלמנות, יתומים, נכים, עולים חדשים. אנשים שעובדים, אבל לא מצליחים לנשום. אימהות יחידניות. אנשים שנפלו כלכלית.

סיפור. פעם אחת התראיינה בתקשורת אישה, אם לשמונה ילדים, ובהם ילד נכה. היא סיפרה כמה 'אור יוסף' מסייע לה ואמרה: "אני יוצאת מהקניון עם שקיות. הכול נקי, מסודר, ריח טוב. אני לא מרגישה ענייה". היא אמרה את זה בעיניים דומעות. ואני חשבתי לעצמי: אם היא לא מרגישה ענייה, עשינו את שלנו.

חזון. החלום שלי לעזור לכמה שיותר אנשים. אנחנו עכשיו בערב פסח וזה זמן השיא. המשפחות הנזקקות צריכות לדעת שיש כתובת, והמשפחות שחיות ברווחה צריכות לדעת שלת ולעזור זה הדבר הנפלא ביותר שיש בעם שלנו.

SILIPLUS
סיליפלוס

לכל אינדוקציה יש סיליפלוס

השנה מבשלים לחג הפסח בראש שקט
עם הכיסוי המקורי של סיליפלוס אתם נהנים מהגנה מלאה ופתרון מושלם וכשר לפסח

להשיג בחנויות המובחרות ובנקודות מכירה בפרסה ארצית
054-646-4386 03-6577410
SILIPLUS.CO.IL
לרישיה מקוונת באתר

בכשרות
מהודרת

חג שמח וכשר

הרשת הנובעת בישראל למעדי סוהרין | מחסני השוק | מחסני השוק